

måde, herunder ved aftjening af værnepligt, har bevaret tilknytning til sit hjemland.«.

U.2005.1452H (Udvisning): T blev fundet skyldig i hæleri af særlig grov beskaffenhed samt besiddelse af ca. 3800 gram amfetamin med henblik på overdragelse. T havde haft lovligt ophold i Danmark i godt 22 år. T blev i landsretten idømt fængsel i syv år. Om udvisningsspørgsmålet havde landsrettens flertal udtalt: »Ved afgørelsen om udvisning er retten i relation til de tilknytningskrav, der er fastsat i udlændingelovens § 26, og til det proportionalitetskrav, der følger af Den Europæiske Menneskerettighedskommissions artikel 8, stk. 2, opmærksom på, at tiltalte, som er polsk statsborger, kom til Danmark som 7-årig i 1979, og at han således har haft hele sin opvækst og skolegang i Danmark, hvor hans ægtefælle og 15-årige søn samt hans mor og 2 halvsøskende bor. Tiltalte har derfor en så stærk tilknytning her til landet, at en udvisning af ham vil virke særlig belastende og udgøre et betydeligt indgreb i hans familieliv og privatliv. Som anført i Højesterets dom af 26. januar 2001 (U.2001.856) må der i en sådan situation stilles meget strenge krav – afhængig af tilknytningen til det oprindelige hjemland – til den kriminalitet, som kan føre til udvisning. Tiltalte taler og forstår polsk. Tiltalte har endvidere en reel tilknytning til Polen, hvor han tager på sommerferie hvert år, ligesom han af og til er i Polen til jul. Han er gift med en polsk statsborger, som han i hjemmet taler polsk med, og bl.a. hans ægtefælles forældre og bror bor i Polen. Tiltalte har endvidere venner og bekendte i Polen, som også besøger ham i Danmark. De i forhold 1 og 2 nævnte hælerier af særlig grov beskaffenhed, som tiltalte er fundet skyldig i, har forbindelse til en eller flere personer, der bor i Polen. Tiltalte skal afsone en langvarig fængselsstraf, og først derefter vil der blive spørgsmål om at udsende tiltalte til Polen. Tiltaltes søn vil på dette tidspunkt være blevet myndig, og der er ikke noget retligt til hinder for, at tiltaltes ægtefælle, der er polsk statsborger, kan tage med tiltalte til Polen. På udsendelsestidspunktet vil der være mulighed for, at tiltalte kan påberåbe sig udlændingelovens § 50. Tiltalte er fundet skyldig i meget alvorlig narkotikakriminalitet. Han er endvidere som nævnt fundet skyldig i hæleri af særlig grov beskaffenhed. Han er blevet idømt straf af fængsel i 7 år. Tiltalte er desuden, som det fremgår af gengivelsen af hans forstraffe, in-

den for de seneste 10 år straffet flere gange med frihedsstraf, jf.(...). Tiltalte har således vedholdende begået kriminalitet. På den anførte baggrund finder 18 voterende, at det - uanset tiltaltes stærke tilknytning til Danmark - af præventive grunde må anses for samfundsmæssigt nødvendigt at udvise tiltalte med indrejseforbud for bestandig.«.

Højesteret stadfæstede landsrettens dom under henvisning til landsrettens grunde. T blev således udvist for bestandig.

Der kan endvidere henvises til **U.1999.1394H**, **U.1999.1500H**, **U.2001.856H**, **Østre Landsrets dom af 22. juni 2005** (se ovenfor) og **Højesterets dom af 19. august 2005, j.nr. 133/2005** (se ovenfor).

3. Afgørelser fra EF-Domstolen

EU-reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed m.v. sætter grænser for medlemsstaternes adgang til at udvise EU-borgere. Dette kommer til udtryk i blandt andet følgende domme fra EF-Domstolen:

Calfa, Dom af 19. januar 1999: D. Calfa var i Grækenland blevet idømt fængsel i tre måneder for overtrædelse af loven om euforiserende stoffer samt udvist og pålagt livsvarigt indrejseforbud til græsk territorium. Sagen rejste spørgsmål om foreneligheden af bestemmelser i den nationale lovgivning med fællesskabsretten. Efter forelæggelse af præjudicielle spørgsmål udtalte Domstolen blandt andet, »at en straffedom kun kan medføre udvisning, såfremt de omstændigheder, der har ført til domfældelsen, er udtryk for et personligt forhold, der indebærer en trussel mod den offentlige orden« (præmis 24). Domstolen udtalte endvidere, »at der kun kan træffes en udvisningsafgørelse over for en fællesskabsborger som D. Calfa, såfremt hendes personlige adfærd, ud over hendes overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, har udgjort en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod et grundlæggende samfundshensyn« (præmis 25). Endelig udtalte Domstolen, at »EF-traktatens artikel 48, 52 og 59 og artikel 3 i Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til indrejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, er til hinder for en lovgivning, der bortset fra visse undtagelser,